

Ο Νόμος στην υπηρεσία της εξουσίας...!

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 15 Οκτωβρίου 2013 22:34 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

«Την ελευθερία για να την αποκτήσεις, πρέπει να πολεμήσεις. Κανείς δεν θα σου τη χαρίσει...»

Γράφει ο **Ιάκωβος Ποθητός**

Θα μπορούσε μία κυβέρνηση, η όποια κυβέρνηση, να επιβάλει στους πολίτες – υπηκόους της, δυσβάστακτα μέτρα και σκληρούς έως απάνθρωπους νόμους, αν ο νομοθέτης δεν εξυπηρετούσε, ή καλύτερα, αν δεν υπηρετούσε την εξουσία; Ασφαλώς κι όχι!

Ο νομοθέτης λαμβάνει εντολή από την εξουσία – κυβέρνηση, συντάσσει τον νόμο που του υπαγορεύτηκε και κατόπιν τον παραδίδει για να ψηφιστεί από την εξουσία που τον παρήγγειλε!

Η εξουσία τον μελετά για να διαπιστώσει αν έχει συνταχθεί σύμφωνα με την εντολή που έδωσε και κατόπιν, «νομιμοποιεί» τον νόμο, ψηφίζοντας τον στη Βουλή!

Ο νομοθέτης, δεν νομοθετεί σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας για ίση μεταχείριση, για κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά σύμφωνα με τις εντολές που του δίνονται από τον πολιτικό του προϊστάμενο, δηλαδή, από την εξουσία!

Ποιος αποφασίζει το ύψος της φορολογίας των πολιτών; Αλλά και ποιος αποφασίζει ποιοι δεν θα φορολογούνται ή θα τους παρέχονται σκανδαλώδεις φορολογικές ελαφρύνσεις;

Ποιος θεωρεί πως όσοι ασκούν εξουσία, δηλαδή οι Πρόεδροι της Δημοκρατίας, οι Πρωθυπουργοί, οι υπουργοί, πρέπει να έχουν ασυλία έναντι του νόμου;

Ποιος ψηφίζει νόμους, που απαλλάσσουν Διοικητικά Συμβούλια Ασφαλιστικών ή Δημόσιων Οργανισμών από εγκληματικές πράξεις;

Ποιος αρπάζει, σαν κοινός κλέφτης, τις οικονομίες των πολιτών (όχι των Τραπεζιτών, των βιομηχάνων και των εφοπλιστών) με έναν τρόπο που τόσο έντονα θυμίζει εποχές «αποφασίζομεν και διατάσσομεν»;

Ποιος εκποιεί ή δωρίζει τον εθνικό πλούτο σε μεγαλοκαρχαρίες, με αδιαφανείς διαδικασίες και χωρίς να ρωτήσει κανέναν;

Μα ποιος άλλος τα κάνει όλα αυτά! Η ΕΞΟΥΣΙΑ!

Κι η εξουσία ευτυχώς ή δυστυχώς, δεν έχει χρώμα, δεν είχε και δεν έχει, ιδεολογία!

«Ντύνεται» με ένα ιδεολογικό φόρεμα, φιλελευθερισμού, σοσιαλισμού, κομμουνισμού, συντηρητισμού, διακηρύσσει πως θα υπηρετήσει με σεβασμό την δημοκρατία (αποφεύγει όμως να αναλύσει ποια δημοκρατία εννοεί) και με την στήριξη οικονομικών παραγόντων και ξένων συμφερόντων, κάθεται στο σβέρο του λαού που «τυφλωμένος» από την φανταχτερή και λαχταριστή πόρνη, τρέχει σαν κοπάδι από πίσω της, πιστός σαν σκυλί, έτοιμος να πεθάνει γι' αυτήν!

Αν ο νόμος εφαρμόζοταν, αν η Δικαιοσύνη λειτουργούσε σύμφωνα με όσα ένα δημοκρατικό πολίτευμα επιτάσσει, τότε πολλοί πολιτικοί, θα είχαν καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου, για εξαπάτηση των πολιτών, για αρπαγή της ψήφου με δόλια μέσα, θα βρισκότουσαν στα πιο υγρά κελιά της φυλακής για κακοδιαχείριση ή και κατάχρηση του Δημόσιου χρήματος.

Όμως ο νόμος δεν αγγίζει την εξουσία. Η εξουσία μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, να αποφασίζει για το αν θα ζει ελεύθερος ή φυλακισμένος κάποιος πολίτης, η εξουσία αποφασίζει ποιοι θα πλουτίσουν όλο και περισσότερο από τον πλούτο που παράγουν οι άνθρωποι και για το αν οι πολίτες θα μπορούν να έχουν ένα βιοτικό επίπεδο τέτοιο, που θα τους επιτρέπει να αντιμετωπίζουν με αξιοπρέπεια, τις ανάγκες τους.

Ο νόμος είναι αυστηρός κι όσο το δυνατόν δίκαιος, μόνο σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με διαφορές ή παραβάσεις απλών πολιτών. Εκεί διακρίνει κανείς τις ικανότητες του νομοθέτη, που αν η εξουσία δεν τον έθετε υπό τον έλεγχό της, τότε θα μπορούσαμε να μιλάμε για μια άριστη δημοκρατία.

Ο νόμος στην υπηρεσία της εξουσίας...

Σε τι διαφέρει ο τύραννος της αρχαιότητας από την σημερινή εξουσία; Ίσως στο γεγονός, ότι ο τύραννος της αρχαιότητας είχε μια Παιδεία που οι σημερινοί πολιτικοί δεν την έχουν. Ο τρόπος διακυβέρνησης μιας χώρα από έναν τύραννο της αρχαιότητας κι από μια δημοκρατική κυβέρνηση του σήμερα, σε τι διαφέρει;

Νοιώθει ο πολίτης πως το Κράτος, η Πολιτεία τον προστατεύει ή νοιώθει να τον εξοντώνει μέρα με τη μέρα;

Σε τι διαφέρει η σφαίρα ή τα βασανιστήρια του δικτάτορα στο σώμα των πολιτών από τα απάνθρωπα μέτρα που εφαρμόζουν οι δημοκρατικές κυβερνήσεις και που οδηγούν τους πολίτες στην αυτοκτονία;

Ο νόμος στην υπηρεσία της εξουσίας...

Ποιος πολίτης τολμάει να αντισταθεί στη βία της εξουσίας;

Ποιος πολίτης μπορεί να διαμαρτυρηθεί για τα καρκινογόνα χημικά που δέχεται αδικαιολόγητα από τις αστυνομικές δυνάμεις;

Ποιος πολιτικός μπορεί να δικαιολογηθεί για το γιγάντωμα της παραγωγής κι εμπορίας ναρκωτικών, της εμπορίας λευκής σαρκός, της άγριας τοκογλυφίας των Τραπεζών;

Ο νόμος στην υπηρεσία της εξουσίας...

Η εξουσία δυστυχώς δεν είναι δημοκρατία. Γιατί κανένας δημοκράτης στην Παγκόσμια Ιστορία, δεν υπήρξε εξουσιαστής! Υπήρξε πάντα υπηρέτης του λαού του. Κι όσοι ήταν αληθινοί δημοκράτες, εδολοφονούντο συνήθως από τους άλλους «δημοκράτες» εξουσιαστές.

Οι λαοί ας πάνε να αναζητούν εξουσιαστές που πάντα φοράνε το ένδυμα κάποιας ιδεολογίας για να κρύψουν το αποκρουστικό τους πρόσωπο κι ας αναζητήσουν καλούς ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ!

Τότε υπάρχουν πολλές πιθανότητες η ζωή μας να αλλάξει προς το καλύτερο...

Read more: http://tolimeri.blogspot.com/2013/10/blog-post_6174.html#ixzz2how8vdYN